Sandvikens Bataljons årsrapport
1962

Følgende offiserer ble valgt på Sandvikens Skole i slutten av februar 1962:

Offiserer 1962.

Edmund Tangseth	Sjef
Knut Størseth	1. kompanisjef
Rolf Rasmussen	2. kompanisjef
Terje Kvamme	2. løytnant
Terje Engevik	4. løytnant
Svein Tangseth	Fanebærer
Otto Christian Larsen	Tambur
Ole Sundbotten	l. faneoffiser
Terje Hovland	2. faneoffiser
Geir Ekeland	3. faneoffiser
Sverre Sage	Adjutant.

Fra venstre: Terje Kvamme, Knut Størseth, Sverre Sage, Edmund Tangseth, Svein Tangseth, Otto Larsen, Terje Hovland, Rolf (Dolla) Rasmussen, Ole Sundbotten, Terje Engevik.

Det var bra fremmøte av soldater, og Edmund Tangseth valgt som sjef for annen gang for å sikre en vellykket tur til Stavanger, noe som krevde en erfaren offiser. Med denne oppsetning startet korpset første dag, lørdag den 3/3 i strålende solskinn og med over 70 gutter inntegnet. Korpset hadde allerede sikret seg en meget god slagergjeng under tambur Otto Larsen. Nå gikk det slag i slag utover våren med mye valleslette og slapseføre den første tiden, men fremmøte var hele tiden temmelig jevnt.

Onsdag 4/4 var det rådsmøte hvor det ble diskutert om "Sandviksnytt". Det viste seg at alle bladene var utsolgt og et større opplagt kunne komme på tale. Det ble en heftig diskusjon om denne saken. Et nytt rådsmøte ble holdt den 16/4 hvor også lektor Johan Aarberg var tilstede. Man diskuterte igjen bladet og fellesutmarsjen med Skansens som skulle gå den 22. april. Videre kom man inn på salget av brus og kaffe i Sandvikshytten. Per Egil Jacobsen mente at pengene fra dette salget burde gå rett inn i korpsets kasse. Her var Johan Aarberg enig. Imidlertid satte Rolf Rasmussen og Bjørn Madsen seg imot dette ut fra den forutsetning at hytten trengte disse pengene til vedlikehold etc. Aarberg foreslo å trykke 200 eksemplarer av"Sandviksnytt" i tillegg til det fastsatte opplag. Bladet har altså vært en stor suksess.

Søndag 29/4 var det fellesutmarsj med Skansens til Stemmemyren. Skansens stilte med 17 slaqere, Saridvikens med 5 (to var vekke). Antall soldater var 70 i Skansens og vel 65 i Sandviken. Turen utover gikk bra og på Stemmemyren ble der spilt fotball og holdt løpsøvelser. Løpingen ble svært jevn. I fotballkampen mellom soldater vant Skansens som vanlig.I kampen mellom offiserer vant Sandviken, også som vanlig. Etterpå marsjerte korpsene til Mulebanen for bataljonseksersis.

Om fredag 11/5 var det generalprøve på bataljoneksersisen på Sandviken skoleplass. Fellesoppvisningen foregikk på Mulebanen lørdag den 12/5. Referent Jan Larsen skriver følgende: "Da vi kom på toppen av Formansvei møtte vi Skansens, og atter en gang kunne vi vise hvem som var best å tromme. Det viste seg at soldater og offiserer var i god form, og da vant vi. Fanebærer Svein Tangseth viste Skansens fanebærer hvordan han skulle gå parade. Folk jublet. Da vi marsjerte ut av Mulebanen slo vi den siste slagermarsjen som bare Sandviken kan. Skanseguttene bare måpte". Tilbake på Sandvikstorget takket sjefen for innsatsen.

17. mai 1962 var en regnfull dag. Sandviken stilte med et par og femti soldater. Fra Einar Berge Hansen fikk bataljonen overrakt en flott tamburstav. Det var sønnen til Berge Hansen som fikk æren av å bære den. Einar Berge Hansen hadde vært trommeslager tidligere og det var en fin gest. Bjarne Kvamme på sin side ble hedret av korpset med en vase nelliker for all den hjelp han har vist korpset gjennom 9 år. Vi er det eneste buekorpset som har hatt musikkorps en 17. mai, takket være nettopp Bjarne Kvamme. Som man ser dukker det opp mesener fra år til annet også i Sandviken, men det har vært langt imellom dem. Korpset gikk i Flaggtoget i regn og blest, og guttene var glad de var ferdige slik at de kunne komme seg til Sandvikens Skole for brus og kaker. Ellers fikk korpset mye skryt for marsjeringen, og eldre korpsgutter og utenforstående sa at vi var det fineste korpset. Det er jeg fullt enig med, skriver referenten. Dagen ble avsluttet med en flott parade av Svein Tangseth.

Fredag 25/5 var korpset med i et fjernsynsprogram som hetet "Rosesmuget i Bergen". Korpset ble ved denne anledning kr. 350.- rikere som honorar fra Fjernsynet.

Søndag 27/5 er det utmarsj til ”Dalen”, flaten mellom Meyervannet og Langevannet. Korpset marsjerte fra Sandvikstorget kl. 09:00 og i ”Dalen” lekte guttene cowboy og indianere, både soldater og offiserer. Så fulgte løps konkurransene med mange spennende løp, spesielt blant offiserene. Etter det kom den tradisjonelle ”døping” av sjefen og de andre offiserer. ”Dalen” ble forlatt kl. 15:00, og ved trikkesløyfen nedenfor Munkebotn hadde det møtt opp flere hundre mennesker som fulgte korpset til Sandvikstorget. Her var det oppmarsjering til parade og avslutning med tale fra sjefen.

Fredag den 9/6 er det landtur til Stavanger. Der var ekstra spenning i luften denne dagen, og korpset stilte på linje med vel 60 soldater til en noe uvanlig tid, nemlig kl. 20:00. Først gikk

korpset en runde i Sandviken og så bar det ned på kaien til Stavangerbåten. Der var noe ekstra med denne ruten for Bergenserne. For det første hadde den bestått i over en mannsalder, og for det andre skjedde det alltid noe ekstra når Stavangerbåten gikk fra kaien. Der var alltid mange folk fremmøtt for å ha det litt moro. Med denne båten fulgte folk fra Haugesund og Stavanger, og det var ikke sjelden at noen var litt animerte. Stavangerbåten var også "Røyverens" domene, i alle fall i den tiden den gikk fra Bryggen. ”Røyveren” var en av byens originaler som passet på Stavangerbåten og kaien den lå ved som om den skulle være hans egen. Og hjelpe den som kom i veien for ham når han kostet kaien, eller sto i veien når fortøyningene skulle kastes.
Det var en fin tur nedover om natten, skriver referenten. I Haugesund, der de ankom kl. 05:00 om morgenen, var en del av offiserene i land og hadde litt moro. Man så etter Skansens som skulle oppholde seg der, man fant ikke Ungdomsheimen. Ingen av soldatene var i land.

Presis kl. 07:30 klappet man til kaien i Stavanger i et strålende vær. Her må vi legge til at Stavangerbåten var kjent for å holde ruten i all slags vær, i skodde, mørke og storm. Når de ble spurt hvordan de kunne klare dette så fikk de gjerne til svar at ”me lydde etter kuane i land”.Her ble korpset møtt av Frank Eriksen, en tidligere korpsgutt, nå bosatt i Stavanger. Det var ham som hadde påtatt seg ansvaret for korpset i Stavanger, og han var til stor hjelp. Der var ikke mange folk på kaien, skriver referenten, de var jo ganske tidlig, og der hadde ikke vært drevet den propaganda for korpsets besøk som der var i Haugesund i 1932. Men der var mange politifolk møtt opp og med to politibiler. Men det gjaldt ikke korpset, og var ikke noe uvanlig syn verken i Bergen eller i Stavanger når Stavangerbåten klappet til kai. Etter ilandstigningen marsjerte korpset til Mosvangen Ungdomsherberge der bestyreren møtte frem og anviste guttene rom. Så ble det servert et deilig måltid mat, og så fikk man fri. Kl. 12:00 var det pelotongstafett hvor 3. pelotong dro av med seieren. Deretter var det middag i to bordsettinger.

Kl. 17:00 marsjerte korpset til Midjord Stadion. Dessverre var marsjen altfor lang, den tok en hel time, og man var ikke fremme før kl. 18:00. Guttene var svært trette og måtte ha seg en hvil, heter det. Men der var mye folk fremmøtt og oppvisningen ble en stor og gledelig overraskelse for Stavangerfolket. Guttene gjorde sitt beste, og oppvisningen ble meget vellykket. Fanebæreren gikk en flott parade, og sjefen holdt en glimrende tale. Tilbake fikk man kjøre buss, men slagerne og et par offiserer gikk fordi de ”fikk følge av to jenter”. Så var det kveldsmat, og kl. 23.00 var der ro på herberget for soldatene. Men da begynte livet for oss andre, ”som jeg helst ikke vil skrive om” sier referenten.

Søndag, etter en deilig frokost, kjørte man med busser til kaien hvor Bergenskes "Astrea" i Englandsruten lå på vei til Bergen fra Newcastle. Denne turen ble "veldig grei" idet guttene fikk komme opp i styrehuset til kapteinen, og enkelte av dem fikk holde i rattet til den store båten og styre den en stund, under oppsyn av mannskapet. Det var alle tiders. Kl. 18.00 la båten til Dokkeskjærkaien hvor flere hundre mennesker hadde møtt frem, og så ble det marsjert utover til Sandviken med gamlekarene i spissen under ”Ørneflagget”. kl. 19:00 var korpset på Sandvikstorget til tonene av Sandviksmarsjen. Der var svart av folk. Sjefen holdt først en god tale og fortalte om turen. Guttene ble takket for god oppførsel og utdeling av medaljer og ordenstegn tok til. Slagerne overrakte tamburmajoren Otto Larsen en pokal, som overrasket ham voldsomt idet han var helt uforberedt.
Og så, skriver referenten, skjedde det store: Den samme Otto Larsen og sjefen Edmund Tangseth fikk korpsets høyeste utmerkelse, nemlig ”Ørneordenen” for det arbeidet de hadde lagt ned i korpset. Det går det nemlig ikke an å beskrive, heter det. Det ser ikke ut til at offiserene i de senere årganger har vært forvent med denne utmerkelse. Den skulle henge høyt denne orden, noe som man ikke tidligere tok så høytidlig. Mange mener at der har vært delt ut for mange ”Ørneordenen” i årenes løp, men guttene i 60 årene var meget disiplinert i så måte. Etter at alt dette var unnagjort, takket sjefen av, og med oppmarsjering til defilering, tok en vellykket sesong

slutt med all heder til disse unge karene som tok initiativet helt på egen bånd til en slik stor og krevende landtur.

Referenten for dette året var Jan Olaf Larsen, trommeslager.